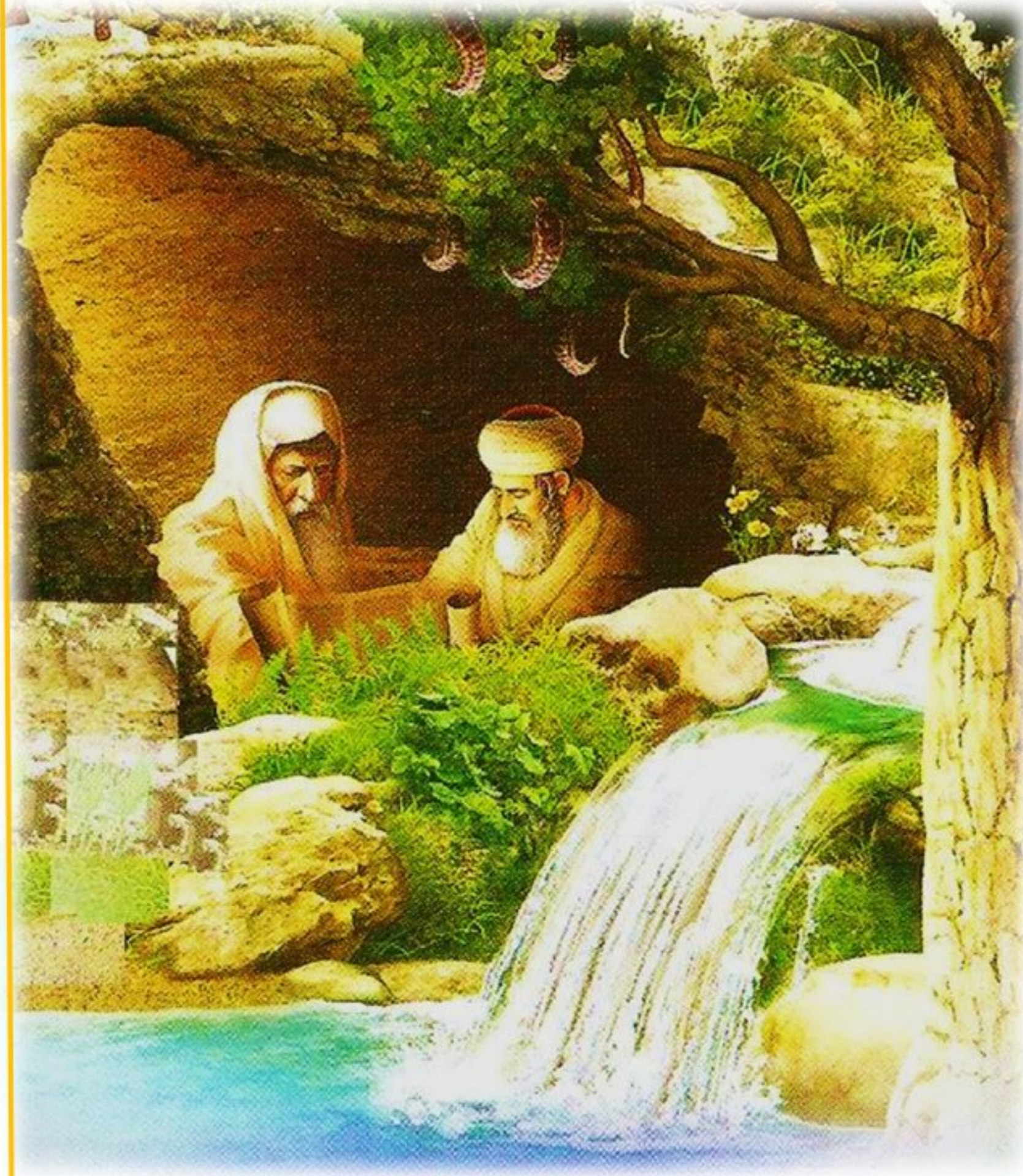

סיפורי מופת

מרבי שמעון בר יוחאי

"מה שמך?" שאל רבי אלעזר את האיש.

"יועזר!" היתה התשובה.

"אם כך, שמותינו דומים", ישבו השניים ולמדו, ורבי אלעזר התפעל מאד מחכמתו של יועזר. "מה עסוקך?" התעניין רבי אלעזר.

"בעבר הייתי מלמד תינוקות, אך לאחר שהגיע לעירנו תלמיד חכם גדול ושמו רבי יוסי מהעיר חנין, העדיפו הורי הילדים לקחתו כמלמד, ואני נשארתי חסר פרנסה. החכמים המשיכו בדרךם לשיבתו של רבי שמעון בר יוחאי, כשעמם יועזר. הוא נשאר ללמד בישיבת רשב".

באותו היום עסק רשב"י בהלכות גטילת ידים ואמר לתלמידיו: "מי שמזלזל בגטילת ידים, סופו שבא לידי עניות, והמקדקדק בגטילת ידים, זוכה לעשירות מכללת, שהרי מדה טובה כפולה ומקפלת".

לאחר מכן, כשהלכו התלמידים לטל ידים לסעודה, הבחין רשב"י שיועזר מדקדק מאד בכל ההלכות והדקדוקים במצות הנטילה ושופך על ידיו פמות גדולה של מים. "אשריך שזכית לכה!" קרא רשב"י, "יחולו עליך ברכות ה' להתברך בשפע ובעשירות עד בלי די".

לא עבר זמן, ויועזר מצא אוצר של זהב והתעשר מאד. הוא הוסיף לעסק בתורה, הפעם מתוך הרחבה גדולה, וחלק סכומי כסף גדולים לצדקה. עניים היו סועדים על שלחנו כשהוא שמח עמם. כשראה רבי שמעון בר יוחאי עד כמה עלתה קרנו של יועזר, קרא ואמר: "ואתה תגיל בהשם, בקדוש ישראל תתהלל".

מוחה של צדקה

באחת השנים פנה רבי שמעון אל בני אחותו ואמר להם: "כדאי לכם לעסק בצדקה ובחסד, ולפרנס את העניים. הפרישו סכומי כסף ממה שאתם מרוויחים, תרשמו את הסכומים בפנקס, ובסיומה של שנה אני אשלים לכם את הסכום שנתתם".

שמעון האחינים ועשו כדברי דודם הקדוש.

חלף זמן, והנה הגיעה הלשנה אל מלכות רומי על בני אחותו של רבי שמעון - שהם סוחרים בבגדי משי בלי רשיון.

"אתם חייבים לשלם קנס!" אמר השליח שהגיע אל ביתם מטעם השלטונות. "יש לכם שתי אפשריות: או להכין בעבור המלך בגד עשוי משי יקר-ערך או לשלם שש מאות דינרים".

הבשורה נפלה עליהם כרעם ביום בהיר. שתי האפשרויות היו קשות. בינתיים, עד שיחליטו, לקח אותם השליח לבית האסורים.

השמועה הגיעה אל אזניו של רשב"י, והוא קם ונסע מיד אל האחינים שלו. נכנס אליהם ושאל: "מהו סכום הפסד שהוצאתם השנה לצדקה?"

הם מסרו לידיו את הפנקס ובו הרשימות. רבי שמעון עין וראה שהם הוציאו לצדקה חמש מאות תשעים וארבעה דינרים. חסרו ששה דינרים לסכום שחייבו לתת כעת!

"תנו לי ששה דינרים" - בקש רבי שמעון.

הם מסרו לידיו את הסכום המבוקש. נטל רבי שמעון את ששת הדינרים ופנה לשלוח המלכות. והשליח שחרר את האחינים מבית האסורים.

"האם ידעת מה שיתרחש אתנו?" שאלו המשתחררים את רבי שמעון.

"כן, חלמתי על כך בליל ראש השנה. רציתי שתתנו את הסכום לצדקה, ואז תהיו פטורים מלמת סכום זה לידי הרומאים הרשעים. חסרים היו ששה דינרים, ולכן לקחו אתכם לבית הסהר. עתה השלמתם את הסכום, ומיד זכיתם להשתחרר" - הבהיר רשב"י.

"ומדוע לא ספרת לנו מיד על החלום שלך?" שאלו האחינים.

הסביר להם רבי שמעון: "מאחר שנתתם הסכום בלי לדעת את אשר יקרה לכם, הענקתם אותו לשם מצוה, וזכות המצוה עמדה לכם להנצל מן הגזרה שרחפה עליכם". (ויקרא רבה פרק לד)

רבי אלעזר המושמש כגבאי פשוט בבית-הפנסת - להשתתף במחול?

השיב להם האר"י הקדוש: "הזקן היה לא אחר מאשר הרשב"י הקדוש בעצמו, שיגר מן השמים כדי להשתתף בשמחת ההלולא".

הבינו התלמידים שרבי אלעזר בעל ה"חרדים" הנו אדם גדול וקדוש. אף הבינו מה גדול יום ל"ג בעומר, אשר זכו לראות התגלותו של רשב"י בדרך כה נסית ושמחתו ביום ההלולא שלו.

ברכת העשירות של רשב"י

רבי אלעזר בן רבי שמעון הלך פעם בדרך יחד עם מספר תנאים. פגשו את רבי ייסא, הצועד ומדבר דברי תורה עם אדם נוסף.

רבי שמעון מתגלה בל"ג

מעשה ברבי אלעזר אזכרי, בעל ה"חרדים" ומחבר השיר "ידיד נפש" שמשמש כגבאי בבית הפנסת בעיר צפת. אנשים חשבו אותו לאדם פשוט. בשנה אחת בל"ג בעומר התאספו אנשי צפת על ציון הרשב"י ורקדו לכבוד ההלולא. לפתע נכנס בין הרוקדים אדם זקן, פניו קרנו באור עליון, והוא החל מפזז בהתלהבות עם גדולי וענקי אותו הדור.

פתאום קפץ פנימה האר"י הקדוש, תפס בידיו של הזקן ורקד עמו ברב עז במשך זמן רב. אחר-כך צרף האר"י הקדוש גם את בעל ה"חרדים", ושלשתם רקדו בהתלהבות.

בסיום אותו מעמד נגשו תלמידי האר"י ושאלו את רבם: "מה פשר המתזה שראינו? מיהו הזקן האלמוני, וכיצד זכה